

ENTREVISTA A

Francesc Campaña i Oliván

Sotscap de la Policia Local (2000-2006) i cap durant 21 anys (1979-2000), Francesc Campaña i Oliván (Granollers, 1941) es jubila aquest setembre després de 40 anys (1966-2006) de ser agent a la ciutat. Una trajectòria que li ha valgut el reconeixement del Departament d'Interior de la Generalitat, que el 19 de juny li va lliurar la Medalla al mèrit policial.

Soci de la International Police Association (IPA) des de 1981, Campaña és president de l'agrupació del Vallès Oriental des de l'any 2000, quan es va crear, i continuarà sent-ho fins al 2008. Amb un caràcter obert i proper a la gent, ha estat al capdavant de diverses iniciatives, com ara l'educació vial escolar, el patrullatge de barri, la coordinació de les policies locals de la comarca i el desplegament dels Mossos.

Per què es va fer policia?

El meu pare va ser cap de la Policia Local molt temps. Volia ser Mosso d'Esquadra però em van descartar per baix. Llavors vaig pensar d'entrar a la Policia Local. Que el meu pare fos el cap va ser més aviat un handicap. Vaig estar de guarda de nit 5 anys, fins que vaig ascendir a caporal i després vaig fer oposicions a sergent. Quan es va jubilar el meu pare em van donar la confiança de portar la prefectura provisionalment, fins que vaig concursar per a sotsinspector en cap. Vaig ser 20 anys cap fins que la Llei de policies locals va determinar que la plaça havia de ser per a un inspector. La llei pot ser injusta i no té en compte l'experiència, però s'ha de donar pas a la joventut. Em va costar una mica entendre-ho però m'he enriquit, he conegut nous conceptes i sistemes d'organització.

Va viure la mort del dictador i les primeres eleccions democràtiques. Quin paper va tenir la Policia Local en el canvi polític?

El col·lectiu estava pràcticament dividit en dos grups d'edat i també de mentalitat. No vam tenir conflictes, va haver-hi un acoblament al nou sistema d'estat. Vam haver de mentalitzar que érem en un estat de dret. En 1979, quan es van fer les primeres eleccions municipals, vaig creure ètic posar el meu càrrec a la disposició de l'alcalde, Rafael Ballús, perquè havia estat cap amb l'anterior règim. Em va dir que continués i em va ratificar. Tots els alcaldes m'han mantingut la confiança.

Com estaven considerats els agents als anys 60 i 70?

Nosaltres complíem la llei. L'any 1975 o 76, quan ja es veia la reforma política i anàvem cap a l'estat democràtic, tothom

© PERE CORNELLAS

ens deia que érem fàtxes. Hem demostrat que no. Això no vol dir que no hi hagués algú que tingués les seves idees... En ser una policia tan propera al ciutadà, crec que ens vam democratitzar més aviat del que es podia pensar. A partir del 79, amb el primer govern democràtic, la Policia Local es va potenciar com mai. S'ha fet un gran avanç. Avui som ciutadans de ple dret, abans érem súbdits. El ciutadà entén perfectament la complexitat d'un cos policial com el nostre.

La feina és molt diferent?

No té res a veure. A part dels mitjans informàtics, la informació que compartim amb els altres cossos policials, administració i entitats fa que la feina sigui molt diferent. Estructuralment, l'organització és molt moderna; hi ha grups especials de treball. Encara que siguem polivalents, ens especialitzem. La formació permanent fa que el nivell de qualitat sigui alt. Les tècniques són les mateixes però la legislació canvia constantment i cal estar al dia. La nostra feina és molt complicada perquè hem de vetllar per la seguretat ciutadana i ens trobem molts casos difícils. Som humans i totes aquelles intervencions que fem amb ciutadans ens afecten emocionalment. Això fa que t'humanitzi, encara que la gent pensi el contrari. És una tasca desagradable quan t'endús un cotxe amb la grua.

“Som humans i totes aquelles intervencions que fem amb ciutadans ens afecten emocionalment”

De 1982 a 1991 va ser membre de la Comissió de Seguretat de la Federació de Municipis, des d'on es va impulsar la coordinació de les policies locals de Catalunya.